

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/57/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200598
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6016200598.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci navrhovateľa: M. K., bytom M. XX, K. K., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29, augusta č. 8, Bratislava, o zvýšenie starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 01.03.2017, č. k. 20Sd/174/2016-16, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 20Sad/174/201616 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X z 22.04.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku s odôvodnením, že nespĺňa podmienky uvedené v § 23 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“), lebo starobný dôchodok mu bol priznaný za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb. od 28.08.1994, tento dôchodok od uvedeného dňa aj poberal, čo podľa § 23 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. vylučuje jeho zvýšenie za dobu zamestnania v rokoch 1995 až 2000 a jeho sumu z toho dôvodu nie je možné určiť podľa neskoršieho zákona č. 461/2003 Z. z.

Krajský súd rozhodnutie odporkyne potvrdil. Mal za preukázané, že navrhovateľovi bol starobný dôchodok priznaný a nepretržite ho pobera od XX.XX.XXXX a preto napriek tomu, že v rokoch 1994 až 2000 pracoval, nespĺňa podmienky pre zvýšenie starobného dôchodku podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v spojení s § 23 zákona č. 100/1988 Zb.

V lehote na podanie odvolania navrhovateľ doručil súdu žiadosť o výklad ústavného práva namietajúc, že od roku 1988 sa dôchodky prepočítavali len dôchodcom, ktorí mali zárobok vyšší ako 10 000 Sk.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie.

Z dávkového spisu odporkyne odvolací súd zistil, že právoplatným rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX z 28.09.1994 bol navrhovateľovi od XX.XX.XXXX, teda od dosiahnutia veku 50 rokov priznaný starobný dôchodok podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. a nariadenia vlády č. 557/1990 Zb. o mimoriadnom poskytovaní starobného dôchodku niektorým baníkom. Najvyššia prípustná expozícia bola u navrhovateľa dosiahnutá dňom 31.03.1991. V súlade s § 5 nariadenia č. 557/1990 Zb. navrhovateľovi pre výšku starobného dôchodku podľa tohto nariadenia k získanej dobe zamestnania mu bola ako doba zamestnania pripočítaná doba odo dňa priznania dôchodku do dosiahnutia veku 55 rokov, a to v rozsahu 5 rokov (od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX).

Súčasne navrhovateľovi ako doba zamestnania v I.AA pracovnej kategórii bola zhodnotená doba od roku 1961 do 31.03.1991, teda aj namietaná doba zamestnania v Českej republike. Keďže k 31.12.1992, teda ku dňu rozdelenia ČSFR mal jeho zamestnávateľ sídlo na území SR, všetky doby zamestnania, vrátane doby od 01.01.1993 do XX.XX.XXXX boli zhodnotené podľa právnych predpisov Slovenskej republiky.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v porovnaní s ostatnými zamestnancami bola navrhovateľovi priznaná výhoda skoršieho poberania starobného dôchodku (o päť rokov skôr), pričom pre výšku tohto dôchodku mu bola hodnotená aj doba od 28.08.1994 do 27.08.1999. Starobný dôchodok bol vymeraný z priemerného mesačného zárobku za roky 1993, 1985, 1984, 1987 a 1986 podľa § 12 ods. 1 a 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. z priemeru mesačných hrubých zárobkov dosiahnutých v piatich zárobkovo najlepších kalendárnych rokoch v rozhodnom období desiatich rokov pred vznikom nároku na starobný dôchodok vo výške 5 303 Sk, ktorý po úprave podľa § 12 ods. 6 zákona č. 100/1988 Zb. bol 3435 Sk.

V zmysle § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003.

V zmysle § 260 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. dávky dôchodkového zabezpečenia, priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003 za dávky podľa tohto zákona, a to v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003.

V zmysle § 23 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. za obdobie ďalšieho zamestnania počas vyplácania starobného dôchodku zvýšenie tohto dôchodku nepatrí. Keďže navrhovateľ poberá starobný dôchodok nepretržite odo dňa jeho priznania, nárok na jeho zvýšenie za doby ďalšieho zamestnania od 01.02.1995 do 31.01.1999 a od 26.02.1999 do 21.12.2000 mu nevznikol.

Ako je uvedené vyššie, nárok na starobný dôchodok a jeho výplatu navrhovateľovi vznikol pred 01.01.2004. V súlade s § 259 ods. 1 a § 260 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. výšku dôchodku za doby zamestnania pred dňom 01.01.2004, ktorým nadobudol účinnosť zákon č. 461/2003 Z. z. je preto potrebné posudzovať len podľa zákona č. 100/1988 Zb. Tento princíp sa týka všetkých poberateľov dôchodkov, ktorí ukončili zamestnanie pred 01.01.2004 rovnako a preto ustanovenie § 260 ods. 1

zákona č. 461/2003 Z. z. nie je ho možné považovať za diskriminačné ani rozporné s ústavou.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi ich náhradu vzhľadom na neúspech v konaní nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.